

הגוזל

קיפ.

[illegible]

(ח) גמ' אימא מדנפשיה קא מוזין ג"כ עיין פירק אלו מציאות דף כב צמו' ד"ה מר זוטרא: (3) רש"י ד"ה המית וכו' הגעגועים הס"ד ואח"כ מ"ה וכו' ת בפש ידידיה דהא מאת נפש:

נבמ' כל המזל את חבריו.
עיין בב"מ ד' נח ע"ב תוס'
ד"ה זה בגופו:

ת"ר שומרי פירות לוקחין
בזמן שהן יושבין
ומוכרין והסלין לפניהם
למורמזי לפניהם פ"א

מוסף רש"י
אל תגדל דל כי דל
והוא. קף אל דל לול
רע עור, אל מלמלה,
והוא אחד מארבע לשונות
משמע יכון אל
ב"מ ע"ב. וקבע את
קוביעיהם נפש. ונול
אחת נחליהם, וזה קבע
ממזל את נפשם, שגורמים
המלסם רעה ונלעמן
לשון. שהיו מספיקין
לדון מים ומזון. כהנים
היו מספיקין לזון חטון
לגננותם שחי חטון
עשים ושואץ מים למזבח,
במכתי (יחזק' ט) ולא
מזבח מלכ חטון שחי
ושואץ מים לזית אלהי
(יבמות עח:).

דלא היבנין ליה לגלגל אצ"ג דאיכא סהדי דמסדיה ביד אנס גיור, כיון דליכא סהדי כמה נענש אל מחייבין ליה למסור לשלומי (מירדוק), ונעלה בתריק, וקיימאן כל כל תיקו דמנאן לקראל. אמר לן כסין קאדבור ממנו כילו. כע"ל. **הרמב"ם** היה אומר **אגרא** **היה תיקו ותיקו ותיקו ותיקו**. אמר ר' כהנא ארישדו ביה דהסדו תיקו תיקו תיקו תיקו, והוא שתיקו אגרא ופוחתא. סלקה ושקל מה דאית ליה, אמר ר' צעון לצדיק חיל חוטא. **מתני**. מוכין את שהכוסם מוציא הרי אלו שלו. לישן **הרי אלו מוכין** מן הכוסם מפני שהם שלו. שי חילתא לעניינא שם באילמייהו, ובקטניי שישלש. והוא טיול ביה ויתור **משלש** חוטינן. כמ"ד ר' ירמיה אפסטי ור' יהודה אפסטי וארייתא רבי תיקא. אל פסוקה כבדא לשיטין אלא לערב, ולעברו ולא לשיטין, בסבכלי. ואיכא דאמרי איפכא. ומשוי לאורכו ולא לרחבו בהמייניה. לרחבו ולא לאורכו, בגלימי. **ה"ר** און ור' חזקיה מוכין מן הסדוק משום ששניו אינן שלו. ובמקום שנבנה ביתו עליו של ר' חזקיהו. ובכל מקום קריתין חיל מלא **ה"ר** און ור' חזקיה מוכין מן הסדוק משום ששניו אינן שלו. **הגהות** ור' חזקיהו עליו של ר' חזקיהו. ויש חולקין. ויש חולקין. במדינה. ויש חולקין וסכת מלא מוכין מן הסדוק משום ששניו אינן שלו. **הגהות** ור' חזקיהו עליו של ר' חזקיהו. ויש חולקין. ויש חולקין. במדינה.